

## D ů v o d y:

Po právní stránce (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) byla věc odvolacím soudem posouzena správně. Spornou právní otázkou, od které doby jest počítati jednoroční lhůtu stanovenou v čl. XVII. kolektivní smlouvy zaměstnanců nemocenských pojišťoven zodpověděl odvolací soud tak, že tato lhůta počíná dnem, kdy zaměstnanec skutečně přestal pro nemoc vykonávati službu. Tento názor jest v podstatě uznati za správný, neboť v čl. XVII. kolektivní smlouvy jest ustanoveno, že definitivní zaměstnanec — jímž byl žalobce — má nárok na plné služební požitky po dobu jednoho roku v nemoci, spojené s nezpůsobilostí k vykonávání služby. Z tohoto ustanovení plyne nepochybně, že pro počátek jednoroční lhůty jest rozhodující doba, kdy zaměstnanec skutečně onemocněl a pro nemoc nebyl způsobilý konati službu. Dovolatelův názor, že prý tato jednoroční lhůta počíná teprve od zahájení řízení, kterým má býti zjištěno trvalé onemocnění zaměstnancovo, a to lékařskou prohlídkou provedenou za účelem pensionování, nemá v doslovu čl. XVII. kolektivní smlouvy nijaké opory.

## Čís. 13695.

Přednesl-li žalobce při prvním roku (§ 239 c. ř. s.) před okresním soudem žalobu a nedostavil-li se k roku k ústnímu jednání, při němž dostavivší se žalovaný popřel žalobní nárok a navrhl vydání rozsudku pro zmeškání, byly tu předpoklady pro vydání rozsudku pro zmeškání podle § 442, první odstavec, c. ř. s.

(Rozh. ze dne 27. června 1934, Rv II 628/32.)

O žalobě o zaplacení 3.198 Kč konal se před okresním soudem v S. jako soudem první stolice odděleně první rok podle § 440 odstavec první, druhá věta a § 239 c. ř. s., k němuž se dostavily obě strany a při němž nebyly vzneseny formální námitky. K roku ustanovenému na den 24. března 1932 se žalobkyně nedostavila, dostavivší se žalovaný popřel žalobní nárok a učinil návrh na vynesení rozsudku pro zmeškání proti nedostavivší se žalobkyni. Tomuto návrhu bylo vyhověno a rozsudkem pro zmeškání podle §§ 396 a 442 c. ř. s. byla žalobní žádost zamítnuta. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil a uvedl v otázce, o niž tu jde, v důvodech: Mylný je názor odvolatelky, že nebylo lze vydati rozsudek pro zmeškání podle §§ 396 a 442 c. ř. s., poněvadž nebyl jí zmeškán první rok, nýbrž teprve rok další, takže bylo postupovati podle § 442 c. ř. s. druhý odstavec, měl býti protokolován nový přednes žalovaného, opis protokolu měl býti doručen žalobkyni a žalobkyně měla býti obeslána znovu k přelíčení. Tím vytýká odvolatelka ve skutečnosti vadnost řízení zaviněnou nesprávným výkladem §§ 396 a 442 c. ř. s., ale bezdůvodně. Při prvním roku v technickém smyslu byl podle § 239 c. ř. s. přednes ve věci samé vyloučen a, byl-li učiněn, neměl procesního významu, tak že žalobkyně, jež se nedostavila k následujícímu na to roku k ústnímu líčení, propadla rozsudku pro zmeškání podle § 442 odstavec první a § 396 c. ř. s.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

### Důvody:

Nelze přisvědčiti dovolatelce, pokud pod dovolacím důvodem nesprávného právního posouzení uplatňuje, že nebylo tu předpokladu § 442 prvý odstavec c. ř. s. pro vydání rozsudku pro zmeškání. Podle spisu byly strany předvolány na 17. února 1932 k prvnímu roku (§ 239 c. ř. s.), k němuž se obě dostavily. Podle protokolu o tomto roku, v němž jest první věta o přednesu žaloby z části přeškrtnuta, není jasné, zda byla žaloba skutečně přednesena, ale tato okolnost nemá významu, protože, i kdyby se tak bylo stalo, bylo by to procesuálně bezvýznamné, ježto podle § 239 poslední odstavec c. ř. s. jest při prvním roku přednes ve věci vyloučen (plen. usnesení čís. 4001 sb. n. s.). K následujícímu roku, ustanovenému k ústnímu jednání, nedostavil se za žalobkyni nikdo a přítomný zástupce žalovaného, popřev žalobní nárok, navrhl vydání rozsudku pro zmeškání. Za tohoto stavu věci musil soudce vydati rozsudek pro zmeškání ve smyslu § 396 c. ř. s. (srv. rozhodnutí čís. 11037 sb. n. s.) a žalobní prosbu zamítnouti, ježto na základě přednesu žalovaného, který bylo podle § 396 c. ř. s. pokládati za pravdivý, byl vyvrácen skutkový podklad žalobního nároku. Správně proto uznal odvolací soud, že první soud neposoudil věc po stránce právní nesprávně. Úsudek, jež činí dovolatelka z uvedeného plenárního usnesení a contrario, padá již tím, že předpoklad její, že učinila přednes již v žalobě, nemá v zákoně opory. Podle § 226 c. ř. s. podává se žaloba přípravným spisem (§ 78 c. ř. s.) a musí býti podle § 176, 177 c. ř. s. u ústního jednání přednesena; nestačí tedy o sobě obsah žaloby. Není třeba se obíratí otázkou, zda by byl přípustný odvolací návrh na změnu rozsudku prvního soudu v ten smysl, že se návrh žalovaného na vydání rozsudku pro zmeškání zamítá, anebo dovolací návrh v obdobném smyslu, když rozsudek pro zmeškání byl podle svrchu uvedeného vydán k návrhu žalovaného právem.

### Čís. 13696.

#### Pojišťovací smlouva.

Pokud pojistitel při pojištění proti povinnému ručení nemůže, opírá-li poškozený vznesené nároky z ručení pojistníka i o zákon i o smlouvu, odpírati pojistníku pojistnou ochranu proti nárokům opírajícím se o zákonné ručení pojistníka, třebaže smlouva poškozeného nebyla předmětem pojišťovací smlouvy.

Pokud lze přesně rozlišiti, kolik připadá na ručení pojistníka ze smlouvy a kolik ze zákona, a která část zastupování poskytnutá pojistníku pojišťovnou ve sporu připadá na nárok poškozeného odvozovaný ze zákona a která na nárok ze smlouvy.

Ani před účinností § 7 odst. 2 poj. ř. není překážky, by nebylo ujednáno, že se pojištění má vztahovati i na dobu před uzavřením pojišťovací smlouvy.

Ustanovení pojišťovacích podmínek, že pojistník jest povinen zaplatiti i premii v době, která jako počátek pojištění v pojistce jest stanovena a že pojistitel jest prost závazku plnění, když pojistná událost